

«Вертатись хочу на Україну...»

Грінчак Василь Якович

* * *

«Вертатись хочу на Україну!» *

Лягли зажурені слова.
А за вікном була Москва
І світла сонячна година.

Москва для серця дорога!
Але Довженкові, як сину,
Так захотілось на Україну,
Що в грудях запекла жага.

Примарились деснянські села,
Дніпровські кручі, береги
І дітвора мала, весела,
Джерела, сповнені снаги.

Наснилися травневі ночі,
Садки вишневі, солов'ї,
І матері ласкаві очі,
Шляхи, стежини і гаї;

І запах рідної землиці,
І жовті житні колоски,
Цямриння чистої криниці
І потиск ніжної руки;

І небо, небо — синє-синє
В світанки гожі повесні...
Таке лиш там, на Україні,
Таке лиш в рідній стороні.

Сидів, журився без упину,
Біліла мудра голова.
«Вертатись хочу на Україну!»
Палали огненні слова.

---

* З листа О. Довженка

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hrinchak_vasyl_yakovych/vertatys_khochu_na_vkrainu